

ΕΤΟΣ 57ον

6 Δεκεμβρίου 2009

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 49 (2949)

Ο ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΣΤΟΥΣ ΕΠΙΣΚΟΠΟΥΣ ΚΑΙ ΠΟΙΜΕΝΕΣ: ΠΙΣΤΗ ΚΑΙ ΥΠΑΚΟΗ ΣΤΟΝ ΧΡΙΣΤΟ

Ἡ παρουσία τοῦ Ἐπισκόπου στόν χώρο τῆς Ἐκκλησίας ἀποτελεῖ ἐγγύηση γνησιότητας τῆς Ἀποστολικῆς παραδόσεως. Διασφαλίζεται καί τό περιεχόμενο τῆς πίστεως καί ἀποδεικνύεται τό ἐνδιαφέρον καί ἡ ποιμαντική μέριμνα τῆς Ἐκκλησίας γιά τά μέλη της, τοὺς πιστοὺς.

Ὁ ἀπόστολος Παῦλος μᾶς συμβουλεύει νά πιστεύουμε στοὺς πνευματικούς μας ἡγέτες καί νά ἀκοῦμε αὐτά πού μᾶς λένε (Ἐβρ. 13,17). Καί προβάλλει τόν οὐσιαστικό λόγο ὅτι «αὐτοὶ ἀγρυπνοῦν γιά τή σωτηρία μας, ἐπειδή θά δώσουν λόγο στόν Θεό γιά μᾶς». Ἐπειδή αὐτοὶ εἶναι ὑπεύθυνοι γιά τή σωτηρία μας καί τήν πνευματική μας προκοπή, ἀγωνίζονται νά φέρουν εἰς πέρας τό μεγάλο ποιμαντικό ἔργο πού τοὺς ἐμπιστεύθηκε ἡ Ἐκκλησία. Ἄν ἐμεῖς ἀποδίδουμε τόν πρέποντα σεβασμό καί τήν ἀνάλογη ἐμπιστοσύνη στό πρόσωπό τους, τοὺς βοηθᾶμε νά προσφέρουν τήν πνευματική τους διακονία μέ πολλή διάθεση καί χαρά. Γιατί δέν θά τοὺς στενοχωροῦμε μέ τήν ἀπειθεια καί ἀνυπακοή μας. Δέν εἶναι πρός τό πνευματικό μας συμφέρον νά πικραίνουμε ἐκείνους πού μεριμνοῦν γιά τήν ψυχὴ μας.

Μάλιστα ὁ Ἀπόστολος μᾶς παροτρύνει νά προσευχομάστε γιά τοὺς Ἐπισκόπους μας καί ὄλους τοὺς πνευματικούς πατέρες μας (Ἐβρ. 13,18). Ὅχι μόνο γιατί ἔχουν ἀναλάβει βαρὺ πνευματικό ἔργο νά φέρουν εἰς πέρας, ἀλλὰ γιατί ὅ,τι κάνουν τό κάνουν μέ ἀγαθὴ συνείδηση, μέ πηγαῖο ἐνδιαφέρον, μέ πνευματικὴ εὐληκρία. Ἐπιθυμία τους εἶναι νά συμπεριφέρονται σέ μᾶς ὅπως ἀρμόζει σέ πνευματικούς ἡγέτες καί πατέρες. Ἰδιαίτερα δέ ὁ ἀπ. Παῦλος δίνει βᾶρος καί στήν προσωπική ἐπαφή τοῦ Ἐπισκόπου μέ τό ποίμνιο (στ. 19).

Ἐπακοή στό περιεχόμενο τῆς πίστεως ἢ στήν προσωπική συμπεριφορά;

Ποιά ὁμως θά ἔπρεπε νά εἶναι ἡ συμπεριφορά τῶν πιστῶν σέ περιπτώσεις πνευματικῶν ποιμένων πού δέν ἀνταποκρίνονται στίς πνευματικὲς τους δε-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έβρ. ιγ' 17-21)

Υπακοή στους ποιμένες

Ἀδελφοί, πείθεσθε τοῖς ἡγουμένοις ὑμῶν καὶ ὑπείκετε· αὐτοὶ γὰρ ἀγροπνοῦσιν ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ὑμῶν ὡς λόγον ἀποδώσונτες. Ἴνα μετὰ χαρᾶς τοῦτο ποιῶσι καὶ μὴ στενάζοντες· ἄλυσιτελές γὰρ ὑμῖν τοῦτο. Προσεύχεσθε περὶ ἡμῶν· πεποιθήμεν γὰρ ὅτι καλὴν συνείδησιν ἔχομεν, ἐν πᾶσι καλῶς θέλοντες ἀναστρέφεσθαι. Περισσότερος δὲ παρακαλῶ τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα τάχιον ἀποκατασταθῶ ὑμῖν. Ὁ δὲ Θεὸς τῆς εἰρήνης, ὁ ἀναγαγὼν ἐκ νεκρῶν τὸν ποιμένα τῶν προβάτων τὸν μέγαν ἐν αἵματι διαθήκης αἰωνίου, τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν, καταρτίσαι ὑμᾶς ἐν παντὶ ἔργῳ ἀγαθῷ εἰς τὸ ποιῆσαι τὸ θέλημα αὐτοῦ, ποιῶν ἐν ὑμῖν τὸ εὐάρεστον ἐνώπιον αὐτοῦ διὰ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ᾧ ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων· ἀμήν.

σμεύσεις ἔναντι τοῦ ποιμνίου τους;

Οἱ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας κάνουν διάκριση μεταξύ ἀφ' ἑνὸς μὲν ἀποκλίσεων σέ θέματα πίστεως καὶ δογμάτων, ἀφ' ἑτέρου δέ σέ θέματα ἀνθρώπινης συμπεριφορᾶς. Ὁ ἱερός Χρυσόστομος μᾶς διδάσκει ὅτι σέ θέματα πού ἀφοροῦν στό δόγμα καὶ στό περιεχόμενο τῆς πίστεώς μας δέν υπάρχουν περιθώρια συμβιβασμοῦ.

Δέν ἐπιτρέπεται νά ὑπακούουμε σέ αἰρετικές διδασκαλίες ἔστω κι ἂν προέρχονται ἀπό χεῖλη ἐπισκόπων ἢ πνευματικῶν ποιμένων: «Ἄν διαστρέφει τό δόγμα τῆς πίστεως νά μὴν πεισθεῖς, νά μὴν ὑπακούσεις, ἔστω κι ἂν λέγονται ἀπό ἀγγελικά χεῖλη». Ὁμως ἂν ὁ πνευματικός ἡγέτης «διδάσκει τήν ὀρθή διδασκαλία τῆς Ἐκκλησίας, νά ἀκοῦς καὶ νά προσέχεις αὐτά πού λῆει (ἔστω κι ἂν στήν προσωπική του ζωὴ δέν εἶναι συνεπής)».

Ἡ καταφρόνηση ἐκ μέρους μας τῶν ποιμένων εἶναι καταφρόνηση τοῦ ἴδιου τοῦ Θεοῦ πού τοὺς χειροτόνησε, λῆει ὁ ἱερός Πατέρας. Οἱ προσωπικές ἀμαρτίες τοῦ ἐπισκόπου ἢ τοῦ ἱερέα ἢ τοῦ διακόνου δέν παρεμποδίζουν τή χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος νά ἀγιάζει τά μυστήρια καὶ τίς ἱεροτελεστίες. Διότι «διά πάντων ἐνεργεῖ, ἔστω κι ἂν οἱ κληρικοί αὐτοὶ εἶναι ἀνάξιοι, κι αὐτό γιὰ χάρη τοῦ πιστοῦ λαοῦ», συνεχίζει ὁ ἰ. Πατέρας.

Ὁ Ἐπίσκοπος καὶ πνευματικός ἡγέτης ὡς τύπος Χριστοῦ

Ὁ ἀπ. Παῦλος γιὰ νά μᾶς τονίσει τή μεγάλη ἀξία τῆς ὑπακοῆς στους Ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας μᾶς ὑπενθυμίζει τὸν μεγάλο ποιμένα τῆς Ἐκκλησίας Χριστό (Έβρ. 13,20). Ἐκεῖνος ἔχει χρισθεῖ μέ τό αἷμα του ὡς σωτήρας μας ἀπό τὸν Θεό πού τὸν ἀνέστησε ἀπ' τοὺς νεκρούς. Εἶναι τό αἷμα τῆς Καινῆς Διαθήκης, τῆς καινούργιας συμφωνίας Θεοῦ καὶ ἀνθρώπου στό πρόσωπο τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ. Σ' αὐτόν ἐδράζεται ἡ σωτηρία μας καὶ εἶναι βέβαιη καὶ ἀσάλευτη. Ἀνθρώπινα λάθη ἢ σκάνδαλα δέν μποροῦν νά ἐπηρέασουν αὐτή τή σχέση μας.

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἄδελφοί, νά ὑπακούετε καί νά ὑποτάσσεσθε εἰς τοὺς προϊσταμένους σας, διότι αὐτοὶ ἀγρυπνοῦν διὰ τὰς ψυχὰς σας, σάν ἄνθρωποι πού θά δώσουν λόγον γιά σᾶς. Ἐάν κάνουν αὐτό μέ χαράν καί ὄχι ἀναστενάζοντες, πράγμα πού δέν θά ἦτο πρὸς τό συμφέρον σας. Προσεύχεσθε γιά μᾶς, διότι εἴμεθα πεπεισμένοι ὅτι ἔχομεν ἀγαθὴν συνείδησιν, ἀφοῦ θέλομεν νά συμπεριφερώμεθα καλά σέ κάθε περίπτωσιν. Σᾶς παρακαλῶ νά τό κάνετε αὐτό μέ μεγαλύτερον ζῆλον διὰ νά ἀποδοθῶ πάλιν σ' ἐσᾶς τό ταχύτερον. Ὁ δέ Θεός τῆς εἰρήνης ὁ ὁποῖος ἀνέστησε ἀπὸ τοὺς νεκροὺς τὸν μέγαν ποιμένα τῶν προβάτων, τὸν Κύριόν μας Ἰησοῦν Χριστόν, μέ τό αἷμα αἰωνίου διαθήκης, εἶθε νά σᾶς κάνῃ τελείουσιν εἰς κάθε καλόν ἔργον, ὥστε νά κάνετε τό θέλημά του. Ἐάν ἐνεργῇ αὐτός μέσα σας τό εὐάρεστον ἐνώπιόν του διὰ τοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, εἰς τὸν ὁποῖον ἀνήκει ἡ δόξα εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων. Ἀμήν.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήτων καθηγ. Β. Βέλλα, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

Ὁ ἅγιος Ἰγνάτιος ὁ Θεοφόρος, βασιζόμενος σ' αὐτὴ τὴ θεολογικὴ ἀλήθεια μᾶς συμβουλεύει: «Πάντες τῷ Ἐπισκόπῳ ἀκολουθεῖτε, ὡς ὁ Ἰησοῦς τῷ Πατρί». Ἡ ὑπακοή μας στοὺς ποιμένες τῆς Ἐκκλησίας εἶναι ὑπακοή στὸν Χριστό πού κι ὁ ἴδιος ἔκανε ὑπακοή στὸν Πατέρα του· «εἰς τιμὴν Θεοῦ γίνεται» ἢ ὡς ὁ ἴδιος Πατέρας. Μέ ἄλλα λόγια, ἡ τιμὴ πρὸς τὸν ἐπίσκοπο, τὸν ποιμένα, εἶναι τιμὴ πρὸς τὸν Θεὸ τῆς πίστεώς μας.

Δέν εἶναι μόνο ἡ πίστη πού μᾶς ἀξιώνει νά εἴμαστε Ὁρθόδοξοι, ἀλλὰ καί ἡ στενὴ πνευματικὴ μας σχέση μέ τοὺς ἐκκλησιαστικούς μας ποιμένες πού φέρουν τὴν ἀδιάκοπη ἀποστολικὴ διαδοχὴ, τὴν παράδοση τῆς πνευματικῆς σκυτάλης τῆς ἱερᾶς παραδόσεως, τὴν ἀμώμητη θεία παρακαταθήκη τοῦ σαρκωμένου Θεοῦ, τοῦ σώματος καί τοῦ αἵματος τοῦ Χριστοῦ.

Ἡ Ζωὴ τοῦ ἀληθινοῦ ποιμένα καί πιστοῦ εἶναι πόλη κτισμένη ψηλά

Τίποτε δέν μποροῦμε νά κάνουμε χωρὶς τὸν Θεό, καθὼς «ἄνευ ἐμοῦ οὐ δύνασθε ποιεῖν οὐδέν». Τὰ ἔργα μας γιά νά εἶναι «ἔργα ἀγαθὰ», ὅπως ἢ ὡς ὁ Ἀπόστολος, πρέπει νά ἐμπνέονται ἀπὸ τὸν Θεό, ἀπὸ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ, ἀπὸ τό Πανάγιο Πνεῦμα (Ἐβρ. 13,21). Κριτήριον τῆς πολιτείας μας εἶναι ὁ Χριστός καί ἡ χάρη του. Καί αὐτό τό κριτήριον τό ἔχει ἐμπιστευθεῖ στοὺς ποιμένες καί ἐπισκόπους τῆς Ἐκκλησίας πού χορηγοῦν τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ. Οὔτε ἐμεῖς, οὔτε οἱ ποιμένες εἴμαστε ἀνεξέληκτοι. Γνώμονας ἀληθείας εἶναι ὁ Θεάνθρωπος, ἡ κεφαλὴ τῆς Ἐκκλησίας.

Ἄν ὀφείλομε ἐμεῖς νά σεβόμαστε καί νά ἀκοῦμε τοὺς πνευματικούς μας ποιμένες, τὴν ἴδια στιγμὴ καί οἱ ποιμένες μας ἔχουν χρέος αἰώνιον νά εἶναι πιστοὶ μιμητὲς τοῦ Χριστοῦ καί τῶν Ἀποστόλων. Γιά νά ἔχουν παρηρησία στὸν Θεό καί Ἐκεῖνος νά ἀκούει τίς προσευχὲς τους. Καί μέ τὴ σειρά του νά δέχεται τὰ αἰτή-

6 Δεκεμβρίου 2009: ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΛΟΥΚΑ

Νικολάου ἀρχιεπισκόπου Μύρων τῆς Λυκίας τοῦ θαυματουργοῦ († 330).

Ἦχος: α' – Ἐωθινόν: Δ' – Ἀπόστολος: Ἐβρ. ιγ' 17-21 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιγ' 10-17.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 13 Δεκεμβρίου, ΙΑ' Λουκά.

Ἀπόστολος: Κολοσ. γ' 4-11 – Εὐαγγέλιον: Λουκ. ιδ' 16-24, Ματθ. κβ' 14.

ματά μας μέσω τοῦ μεσίτη τῆς Καινῆς Διαθήκης, Ἰησοῦ Χριστοῦ. Καί ἐμεῖς καί οἱ ποιμένες μας ὀφείλουμε νά εἴμαστε φῶς πού φωτίζει, πού διδάσκει, πού ἐμπνέει. Ὁ σκανδαλισμός τῶν ἀπλῶν ἀνθρώπων, τῶν ἀδυνάτων προσκρούει στά ἴδια τοῦ Κυρίου (Ματθ. 18,6)· ἴδια πού ἀκούγονται σκληρά ἀλλά μᾶς διδάσκουν πόσο προσεκτικοί πρέπει νά εἴμαστε ποιμενόμενοι καί ποιμένες στήν προσωπική καί κοινωνική ζωή μας μέσα στόν κόσμο, γιά νά μὴν σκανδαλίζουμε ἀλλά νά καθοδηγοῦμε.

Ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, παράδειγμα φωτεινό ὁ ἅγιος Νικόλαος, πού τιμᾷ σήμερα τῆ μνήμη του ἡ Ἐκκλησία. Ἔγινε «κανόνας πίστεως καί εἰκόνα πραότητος». Ἦταν καί εἶναι «ἐγκρατείας διδάσκαλος» πού μέ τήν παραδειγματική χριστιανική του πολιτεία ἐγίνε γνώμονας χριστιανικῆς ἀρετῆς καί ἄριστο παράδειγμα ἀληθινοῦ ποιμένα καί ἐπισκόπου. Ἔσ γίνε καί δικό μας πρότυπο. Ἀμήν.

Ἀρχιμ. Χ. Ν.

ΕΡΑΝΟΣ ΤΗΣ «ΗΜΕΡΑΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ»

Αὐτές τίς ἡμέρες γίνεται ὁ ΕΡΑΝΟΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ τῶν Ἐνοριακῶν Φιλοπτώχων Ταμείων. Μέ τόν ὄβολό μας ἡ Ἐκκλησία ἐπιτελεῖ τή φιλανθρωπική καί κοινωνική ἀποστολή της.

Ἐνισχύσατε τήν προσπάθειά της. Ὅταν τά συνεργεῖα τοῦ Ἐράνου κτυπήσουν καί τή δική σας πόρτα, δεχθεῖτε τα μέ προθυμία. Ὁ Χριστός κτυπᾷ. Πρὸς Αὐτόν εἶναι ἡ προσφορά μας, γιά ἐκείνους πού ὁ ἴδιος ὀνομάζει «ἐλαχίστους» ἀδελφούς Του.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 π.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγεῖται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 π.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμόνυμο Δήμο Ἀττικῆς. Προηγεῖται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπό τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῖου 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διευκρίτιση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὄλο τόν κόσμο μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr

---

Οἱ «ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ» τῶν φοιτητῶν τοῦ Θεολογικοῦ Οἰκτροφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας στό Διαδίκτυο: www.apostoliki-diakonia.gr/gr_main/profile/oikotrofeion.htm

---